

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz (spr.)
Sędziowie:	SSO Cezary Olszewski SSO Joanna Walczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2016 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. C. (1)**

przeciwko (...) S. A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego (...) S. A. z siedzibą w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach

z dnia 11 grudnia 2015r., sygn. akt I C 274/14

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) w pkt. I w miejsce kwoty 4.454,42 zł (cztery tysiące czterysta pięćdziesiąt cztery złote czterdzieści dwa grosze) wpisuje kwotę 1.205,42 zł (jeden tysiąc dwieście pięć złotych czterdzieści dwa grosze);

b) w pkt. III w miejsce kwoty 458,50 zł (czterysta pięćdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt groszy) wpisuje kwotę 637,99 zł (sześćset trzydzieści siedem złotych dziewięćdziesiąt dziewięć groszy);

c) w pkt. IV nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa tytułem brakujących kosztów sądowych od powoda M. C. (1) kwotę 387,52 zł (trzysta osiemdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt dwa grosze) i skreśla jednocześnie zapis „od pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 193,76 zł (sto dziewięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt sześć groszy).

2. Zasądza od powoda M. C. (1) na rzecz pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 763 zł (siedemset sześćdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem II – giej instancji.

SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz (spr.) SSO Cezary Olszewski SSO Joanna Walczuk

Sygn. akt I.Ca.81/16

UZASADNIENIE

Powód M. C. (1) pozwem skierowanym przeciwko (...) S.A. w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 8.948 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 08 września 2013 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

Powód wskazał, iż w dniu 12 grudnia 2012 roku strony zawarły umowę ubezpieczenia komunikacyjnego na okres od 12 grudnia 2012 roku do 11 grudnia 2013 roku. Umowa dotyczyła pojazdu marki A. (...), nr rej. (...) będącego własnością powoda. W dniu 07 sierpnia 2013 roku doszło do uszkodzenia ubezpieczonego pojazdu w wyniku potrącenia zwierzęcia. Następnego dnia powód poinformował (...) S.A. w W. o wyżej opisanym zdarzeniu i powstałej szkodzie. Na podstawie kosztorysu E.

nr 3080 z dnia 20 sierpnia 2013 roku pozwany uznał roszczenie z tytułu szkody w kwocie 1.353,63 zł. Powód natomiast zlecił we własnym zakresie ocenę stanu pojazdu i sporządzenie kosztorysu jego naprawy, na podstawie którego wezwał pozwanego do zapłaty 8.947,46 zł tytułem całkowitej szkody w pojeździe. Powód do dnia wniesienia pozwu nie otrzymał odszkodowania z tytułu poniesionej szkody.

W dniu 30 grudnia 2013 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Suwałkach I Wydziale Cywilnym wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie I.Nc.2209/13, w którym nakazał pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej w W., aby zapłacił powodowi M. C. (1) kwotę 8.947,66 zł z odsetkami ustawowymi, liczonymi od tej kwoty od dnia 08 września 2013 roku do dnia zapłaty, oraz kwotę

75 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty albo wniósł w tym terminie do tut. Sądu sprzeciw.

W ustawowym terminie pozwany wniósł sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, z uwzględnieniem wyodrębnionych kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany wskazał, iż ustala odszkodowanie w sposób przewidziany w § 17 ust. 5 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych – z zastrzeżeniem

ust. 6 i 7, pod warunkiem przedstawienia rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów. W przedmiotowej sprawie, w ocenie pozwanego, brak jest podstaw do wyliczania odszkodowania w wariantcie serwisowym, gdyż powód nie przedłożył rachunków czy faktur VAT za naprawę pojazdu. Wątpliwości budzi, czy naprawa samochodu przez powoda została przeprowadzona zgodnie z wariantem serwisowym.

Sąd Rejonowy w Suwałkach I Wydział Cywilny wyrokiem z dnia 11 grudnia 2015 r. zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. C. (1) kwotę 4.454,42 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 08 września 2013 roku do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałym zakresie, zasądził od powoda M. C. (1) na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 458,50 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa tytułem brakujących kosztów sądowych od powoda M. C. (1) kwotę 193,76 zł i od pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 193,76 zł.

Sąd Rejonowy oparł powyższe rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych:

M. C. (1) zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia auto-casco samochodu osobowego marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...) na okres od 12 grudnia 2012 roku do 11 grudnia 2013 roku, którą potwierdziła polisa nr (...).

Integralną część umowy ubezpieczenia łączącej strony stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 roku.

Umowa ubezpieczenia AC została zawarta w wariantcie serwisowym. Zgodnie z § 17 ust. 3 pkt 1 OWU w przypadku szkody częściowej koszty naprawy pojazdu ustalane są na podstawie cen części oryginalnych serwisowych. Natomiast

zgodnie z § 3 pkt 81 lit. a OWU za wypadek ubezpieczeniowy w zakresie AC traktować należy zdarzenie niezależne od woli ubezpieczonego lub osoby uprawnionej do korzystania z pojazdu powodujące szkody objęte zakresem AC.

W dniu 07 sierpnia 2013 roku doszło do uszkodzenia przedmiotowego samochodu osobowego stanowiącego własność M. C. (1) w wyniku potrącenia zwierzęcia. Następnego dnia powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi. (...) S.A. w W. w wyniku likwidacji szkody, wysokość odszkodowania należnego M. C. (1) w związku z uszkodzeniem jego pojazdu ustalił na kwotę 1.646,63 zł, przyjmując, iż kwota ta odpowiada wysokości kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu. M. C. (1) wypłacono kwotę 1.353,63 zł, albowiem z kwoty odszkodowania potrącono należną składkę.

Powód M. C. (1) nie zgodził się z decyzją pozwanego i zlecił wykonanie stosownej ekspertyzy rzeczoznawcy samochodowemu B. B., który koszty naprawy przedmiotowego pojazdu oszacował na kwotę 10.301,29 zł netto.

Pismem z dnia 16 września 2013 roku M. C. (1) wezwał (...) S.A. z siedzibą w W. do zapłaty kwoty 8.947,66 zł tytułem zwrotu pozostałej części kosztów naprawy auta wynikającego ze szkody powstałej w dniu 07 sierpnia 2013 roku.

W rzeczywistości koszty naprawy pojazdu marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...) według wariantu serwisowego ukształtowały się na poziomie 6.101,05 zł netto (7.504,29 zł brutto), przy wykorzystaniu oryginalnych części zamiennych i średnich stawek rbh z terenu zamieszkania poszkodowanego. Pojazd M. C. (1) w obszarze związanym ze zdarzeniem z dnia 07 sierpnia 2013 roku posiadał wcześniejsze nienaprawione uszkodzenia pojazdu nie związane z zaistniałą szkodą w postaci uszkodzeń osłony dolnej silnika i koła pasowego sprężarki klimatyzacji.

Na podstawie powyższych ustaleń Sąd Rejonowy wskazał, iż w przedmiotowej sprawie sam fakt zaistnienia zdarzenia powodującego odpowiedzialność pozwanego zakładu ubezpieczeń był bezsporny.

Kwestią sporną pozostawało natomiast ustalenie kosztów naprawy pojazdu, co miało bezpośredni wpływ na wysokość odszkodowania należnego powodowi. (...) S.A. z siedzibą w W. określił wysokość kosztów naprawy samochodu M. C. (1) na kwotę 1.646,63 zł wskazując, iż wyliczenie odszkodowania nastąpiło w wariantcie optymalnym, gdyż powód nie przedłożył rachunków, czy faktur VAT za naprawę pojazdu.

Natomiast powód domagał się zapłaty kwoty 8.947,46 zł jako różnicy pomiędzy ustaloną powyżej kwotą a już wypłaconym odszkodowaniem.

Sąd I instancji w celu zweryfikowania twierdzeń stron, co do wysokości kosztów naprawy pojazdu i jej zakresu wskutek zaistnienia zdarzenia wywołującego szkodę dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego L. B.. Do sporządzonej przez w/w biegłego opinii pozwany zgłosił liczne zastrzeżenia. W związku z powyższym Sąd I instancji dopuścił dowód z dwóch pisemnych opinii uzupełniających, z którymi pozwany także się nie zgodził i wniósł o dopuszczenie innego biegłego, który wykonałby zgodną z obowiązującymi na dzień szkody OWU AC i wyliczył wysokość szkody w oparciu o jej treść.

Z uwagi na powyższe Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej J. P.. W ocenie Sądu Rejonowego opinia tego biegłego została wyczerpująco umotywowana i nie budzi jakichkolwiek wątpliwości. Jest ona rzetelna, profesjonalna, a wnioski z niej płynące są logiczne i rzeczowe. Ponadto została ona sporządzona wyczerpująco i przejrzysto, zgodnie z przyjętymi standardami, a żadna ze stron nie wniosła do niej zastrzeżeń. Sąd Rejonowy również nie miał podstaw by tę opinię kwestionować i przyjął zawarte w niej wnioski jako własne.

Biegły w swej opinii wskazał, iż koszt naprawy samochodu M. C. (1) w zakresie uszkodzeń pozostających w związku ze zgłoszoną szkodą opiewał według wariantu serwisowego na kwotę 6.101,05 zł netto (7.504,29 zł brutto). Biegły ustalił również, iż pojazd M. C. (1) w obszarze związanym ze zdarzeniem z dnia 07 sierpnia 2013 roku posiadał wcześniejsze nienaprawione uszkodzenia pojazdu nie związane z zaistniałą szkodą w postaci uszkodzeń osłony dolnej silnika i koła pasowego sprężarki klimatyzacji, co zostało uwzględnione przy obliczaniu kosztów naprawy. Biegły wyliczył także koszty naprawy w wariantcie optymalnym równe 2.852,05 zł netto.

Sąd I instancji przyjął, iż powodowi M. C. (1) należy się odszkodowanie wyliczone w oparciu o wariant serwisowy na podstawie cen części oryginalnych serwisowych zgodnie z ustaleniami zawartymi w polisie nr (...) łączącej strony – a więc w kwocie 6.101,05 zł netto. Sąd Rejonowy nie zgodził się ze stanowiskiem pozwanego, iż brak rachunków, czy faktur VAT za naprawę pojazdu sprawia, że podstawą wypłaty odszkodowania powinna być wycena sporządzona w wariantcie optymalnym. Treść § 17 ust. 3, 4 i 7 OWU dotycząca zasad ustalania wysokości odszkodowania w przypadku szkody częściowej, w ocenie Sądu I instancji, jest niejasna.

Skoro więc wysokość kosztów naprawy pojazdu M. C. (1) ukształtowała się na poziomie 6.101,05 zł netto, to – po uwzględnieniu faktu, iż jeszcze przed procesem pozwany przyznał powodowi z powyższego tytułu kwotę 1.646,63 zł (wypłacono 1.353,63 zł - po potrąceniu składki z polisy w kwocie 293,00 zł) - Sąd Rejonowy uznał, że roszczenie powoda M. C. (1) w zakresie zapłaty równowartości kosztów naprawy jego pojazdu zamyka się kwotą 4.454,42 zł. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu. O odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem zgłoszonym przez powoda, niekwestionowanym przez pozwanego, natomiast o kosztach procesu Sąd orzekł w myśl art. 100 k.p.c.

O brakujących kosztach sądowych rozstrzygnięto na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2014r., poz. 1025 ze zm.) – nakazując ich pobranie od stron procesu w częściach równych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany (...) S.A. z siedzibą w W., który zaskarżył wyrok w części dotyczącej pkt I – co do kwoty 3.249 zł, pkt III i pkt IV.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1) naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie:

a) § 17 ust. 3 pkt 2 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych (ustalonych uchwałą Zarządu (...) S.A. Nr (...) z dnia 31.01.2012 r.) w związku z art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c. – poprzez przyjęcie jako podstawy wyliczonego odszkodowania wysokości kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu w wariantcie serwisowym i tym samym nałożenie na pozwanego obowiązku naprawienia szkody w postaci zasądzenia na rzecz powoda dodatkowo kwoty 4.454,42 zł w sytuacji, gdy z powołanych przepisów OWU wynika zasadność ustalenia wysokości odszkodowania w oparciu o wariant optymalny kalkulacji naprawy sporządzonej przez biegłego sądowego J. P.,

b) § 17 ust. 5 i 7 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych (ustalonych uchwałą Zarządu (...) S.A. Nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 roku) poprzez nie wzięcie pod uwagę, że odszkodowanie w wariantcie serwisowym wypłaca się pod warunkiem przedstawienia oryginałów rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych, a w sytuacji ich braku wysokość odszkodowania ustala się w wariantcie optymalnym,

2) Sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie oceny dowodów w sposób niewszechstronny i sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego poprzez nieuwzględnienie faktu, że powód nie przedłożył oryginałów rachunków lub faktur VAT dotyczących nabycia części oryginalnych serwisowych w autoryzowanym punkcie sprzedaży danej marki pojazdu, co uzasadnia przyjęcie wysokości szkody wyliczonej w wariantcie optymalnym w wysokości 2.852,05 zł netto.

W konsekwencji pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmianę przyznanej w punkcie I wyroku kwoty 4.454,42 zł na kwotę 1.205,42 zł i oddalenie powództwa w pozostałej części wraz ze zmianą dotyczącą kosztów postępowania przed Sądem I instancji poprzez stosunkowe ich rozdzielenie według norm przepisanych, zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych z uwzględnieniem wyodrębnionych kosztów zastępstwa procesowego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Suwałkach I Wydziałowi Cywilnemu do ponownego jej rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach II instancji.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż w sytuacji nie przedstawienia dokumentów, o których mowa w § 17 ust. 5 OWU, odszkodowanie wypłaca się na podstawie wyceny sporządzonej w oparciu o ceny części zamiennych w wariantcie optymalnym. Nie można zatem zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego w Suwałkach, że żadne przepisy OWU nie dają podstaw do przyjęcia tej interpretacji. Sąd I instancji uwzględnił w wyroku wysokość szkody ustaloną w wariantcie serwisowym, mimo, iż ani w toku likwidacji szkody ani w trakcie procesu powód nie przedłożył faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów, o którym mowa w § 17 ust. 5 ogólnych warunków ubezpieczeń. Wątpliwości zatem budzi, czy naprawa samochodu przez powoda została przeprowadzona zgodnie z warianttem serwisowym. Podstawą wypłaty odszkodowania powinien być koszt naprawy pojazdu w wariantcie optymalnym, który zgodnie z opinią biegłego sądowego J. P. wynosi 2.852,05 zł netto.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o oddalenie jej w całości oraz zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sąd Okręgowy zważył i ustalił, co następuje:

Apelacja pozwanego okazała się zasadna.

Sąd Okręgowy uwzględnił zarzut błędnej wykładni i niewłaściwego zastosowania § 17 ust 3 pkt 2 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych (ustalonych uchwałą Zarządu (...) S.A. Nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 roku) w związku z art. 805 § 1 i 2 pkt 1 k.c. oraz § 17 ust. 5 i 7 OWU poprzez przyjęcie wysokości kosztów naprawy samochodu powoda w wariantcie serwisowym, jako podstawy wyliczenia odszkodowania oraz naruszenia art. 233 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie faktu, iż powód nie złożył faktur VAT dotyczących naprawy przedmiotowego pojazdu. Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że obniżył zasądzoną na rzecz powoda kwotę odszkodowania.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia właściwego sposobu ustalania rozmiaru szkody w pojeździe powoda.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że powód wywodzi swe roszczenie z łączącej strony umowy ubezpieczenia autocasco, co ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. § 2 pkt 1 tego artykułu stanowi, że świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Istotnym jest, że odszkodowanie, o jakim mowa w art. 805 § 2 pkt 1 k.c., nie jest tożsamym z normowanym, w art. 361 – 363 k.c. Ustawodawca nieprzypadkowo posługuje się tutaj pojęciem „określonego odszkodowania”, a więc ustalonego wedle reguł określonych w umowie ubezpieczenia i ogólnych warunkach ubezpieczenia.

Oceniając, w jakim zakresie winna nastąpić wypłata na rzecz powoda odszkodowania należy przede wszystkim brać pod uwagę zapisy ogólnych warunków ubezpieczenia, nie zaś ogólne reguły ustalania zakresu obowiązku naprawienia szkody, normowane w art. 363 § 1 i 2 k.c. i orzecznictwo ich dotyczące.

Stosownie do ogólnych warunków ubezpieczenia, stanowiących integralną część stosunku prawnego łączącego strony, w zależności od sposobu ustalenia rozmiaru szkody przyjętego w umowie ubezpieczenia, ustalenie rozmiaru szkody częściowej może nastąpić w wariantcie optymalnym lub serwisowym. W przypadku przyjęcia w umowie wariantu optymalnego, ustalenie rozmiaru szkody powinno nastąpić według zasad przewidzianych w ogólnych warunkach ubezpieczenia m.in. w oparciu o stawkę za roboczogodzinę ustaloną przez (...) S.A. w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty działające na terenie miejsca zamieszkania ubezpieczonego lub osoby korzystającej z pojazdu na podstawie umowy leasingu albo kredytobiorcy, któremu bank oddał przewłaszczony pojazd do

użytkowania, cenę części zamiennych zawartych w systemie A. lub E. ustalonych w tym wariancie oraz cenę materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A. lub E..

W przypadku przyjęcia wariantu serwisowego ustalenie rozmiaru szkody następować miało w oparciu o przedłożone rachunki lub faktury VAT dokumentujące naprawę pojazdu, według uprzednio uzgodnionych kosztów i sposobu naprawy pojazdu.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy, poza sporem pozostawało, iż nie zostały przedłożone przez powoda M. C. (1) żadne rachunki czy faktury VAT dokumentujące ową naprawę. W takiej sytuacji domaganie się odszkodowania w wariancie serwisowym uznać należy co najmniej za przedwczesne. Nie można przy tym utożsamiać szkody udokumentowanej fakturami, wyraźnie wymaganymi przez § 17 ust. 5 OWU ze szkodą udokumentowaną przez prywatną wycenę kosztów naprawy samochodu. Sąd I instancji błędnie przyjął, że powodowi M. C. (1) należy się odszkodowanie wyliczone w oparciu o wariant serwisowy na podstawie cen części oryginalnych serwisowych. Z uwagi na fakt, iż powód nie przedłożył faktur VAT dokumentujących koszt naprawy samochodu przeprowadzonej zgodnie z wariantem serwisowym, podstawą wyliczenia i wypłaty odszkodowania winien być wariant optymalny. Jak wynika z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej J. P., koszty naprawy samochodu powoda w wariancie optymalnym wynoszą 2.852,05 zł netto.

Odszkodowanie w takiej też kwocie, w ocenie Sądu Okręgowego, winno być wypłacone przez (...) S.A. w W. powodowi M. C. (2). Mając na uwadze, iż pozwany wypłacił powodowi część odszkodowania w kwocie 1.646,63 zł, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.205,42 zł (2.852,05 zł – 1.646,63 zł).

Reasumując, jeżeli powód M. C. (2) chciał ustalenia szkody w wariancie serwisowym winien przedłożyć faktury VAT lub rachunki dokumentujące koszt naprawy. Nie można natomiast opierać się na kosztorysie wykonanym przez rzeczoznawcę na prywatne zlecenie powoda.

Powyższe stanowi wystarczający argument dyskwalifikujący zasadność wniesionego powództwa, w którym poszkodowany domagał się ustalenia szkody w wariancie serwisowym, a przy którym to wyborze nie wykazał wysokości świadczenia, bowiem nie przedłożył ani rachunków ani faktur VAT, dokumentujących fakt naprawy pojazdu.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy na zasadzie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w pkt 1 wyroku.

Konsekwencją powyższego, była zmiana również rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w zakresie kosztów procesu. Uwzględniając zatem ostateczny wynik sporu, o kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 100 zd. 1 k.p.c., mając na względzie, że powód przegrał niniejszą sprawę w 87 %, a pozwany w 13 % i w takim zakresie strony powinny ponieść jej koszty, dlatego powód powinien uiścić na rzecz pozwanego kwotę 637,99 zł tytułem zwrotu stosunkowo rozdzielonych kosztów postępowania, zaś na rzecz Skarbu Państwa powód powinien uiścić kwotę 387,52 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy uwzględnił apelację pozwanego w całości i z tego względu zasądził od powoda na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 763 zł tytułem zwrotu kosztów procesu przed Sądem II instancji, albowiem powód przegrał w postępowaniu odwoławczym. Na powyższe koszty złożyło się wynagrodzenia fachowego pełnomocnika (600 zł) i opłata od apelacji (163 zł).

SSO Cezary Olszewski SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz SSO Joanna Walczuk